

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5216/2022
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ обоје из ..., које заступа законски заступник ВВ из ..., чији је пуномоћник Дамир Муминовић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Босица Живковић адвокат из ..., ради повећања издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 168/2021 од 20.04.2021. године, у седници већа одржаној 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 168/2021 од 20.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П2 265/19 од 24.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетних тужилаца, поред износа од по 8.000,00 динара на шта је обавезан правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Алексинцу П2 176/18 од 16.11.2018. године, плаћа још по 4.000,00 динара, укупно 24.000,00 динара и то за мал. АА износ од 12.000,00 динара и за мал. ББ износ од 12.000,00 динара почев од 13.12.2019. године па убудуће док за то постоје законски разлози до 05. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, на рачун законског заступника малолетних тужилаца. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка исплате износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 168/2021 од 20.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П2 265/19 од 24.12.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су преко законског заступника и пуномоћника, поднели ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11....18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до повреде из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП јер је другостепени суд оценио жалбене наводе тужилаца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Алексинцу П2 176/18 од 16.11.2018. године, којом су након развода брака родитеља малолетни тужиоци поверени мајци на самостално вршење родитељског права, тужени је обавезан да доприноси њиховом издржавању месечним износом од по 8.000,00 динара, у складу са постигнутим договором странака. Малолетна АА сада иде у ... разред основне школе, као и у музичку школу, док малолетни ББ похађа ... разред основне школе, тренира кошарку и иде у приватну школу енглеског језика, у коју је ишао и у време доношења претходне одлуке. Деца имају уобичајне потребе сходно свом календарском узрасту и то за храну, гардеробу, књиге, ваншколске активности, екскурзије, рекреативну наставу и слично, у месечном износу по 18.000,00 динара. Тужиоци живе са мајком у њеном стану у ..., који је спојен и чини једну целину са станом у власништву туженог, уз његову сагласност. Законски заступник малолетних тужилаца сноси све трошкове одржавања стана почев од 2017. године. Запослена је у ... у ... где је, у периоду јануар - децембар 2018. године, остварила зараду од 77.000,00 динара, у периоду јануар - децембар 2019. године зараду у износу од 85.000,00 - 94.000,00 динара и у периоду јануар - јун 2020. године месечну нето зараду у износу од 94.000,00 - 102.000,00 динара. Нема обавезе издржавања трећих лица. Тужени живи у домаћинству са ванбрачном супругом и још троје малолетне деце, од којих је једно рођено након доношења претходне пресуде. Ради као ..., обављајући хонорарне послове на основу уговора о делу и на тај начин оствари зараду од 500 до 700 евра месечно. У току 2019. године на основу уговора о делу од 04.10.2019. године, остварио је накнаду од 5.300 евра у бруто износу за уговорену обавезу у трајању од 180 дана. Тужени нема непокретности у ..., а у Србији поседује стан који је уступио тужиоцима и бившој супрузи на коришћење. Тужени има обавезу издржавања још једног детета по пресуди Основног суда у Алексинцу П 459/03 од 23.09.2003. године. Ванбрачна супруга туженог је у радном односу. Поред износа који плаћа на име издржавања по пресуди, тужени купује гардеробу тужиоцима, а деца код њега проводе и део летњег и зимског распуста.

На овако утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови применили материјално право, и то одредбе члана 164. и члана 160. Породичног закона, цитиране у образложењу нижестепених пресуда, као и члан 27. став 1. и 2. Конвенције о правима детета, када су оценили да је тужбени захтев тужилаца неоснован.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Одредбом члана 160. Породичног закона прописани су критеријуми за одређивање издржавања, односно да оцена испуњености услова за одређивање издржавања зависи од година живота, повериоца издржавања, његовог здравља, образовања, имовине, прихода које остварује и других околности, док су на страни дужника издржавања од утицаја његови приходи, могућност за запослење и стицање зараде, његова имовина, личне потребе и обавезе да издржава друга лица. С обзиром на наведене критеријуме за одређивање издржавања, код захтева за измену издржавања на основу члана 164. Породичног закона цени се да ли су се и у којој мери измениле околности на основу којих је донета претходна одлука и да ли та измена оправдава промену већ утврђене висине издржавања.

У вези са неведеним, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови оценили испуњеност услова за повећање обавезе туженог у издржавању малолетне деце. Имајући у виду утврђене потребе деце према њиховом узрасту и осталим прописаним критеријумима у износу по 18.000,00 динара месечно, као и њихову структуру, чињеницу да је протекао кратак временски период од доношења одлуке чија се измена тражи, правилан је закључак да се потребе деце нису битно повећале и да на њиховој страни нема околности због којих би требало повећати издржавање. Ни на страни туженог не постоје околности због којих би такав захтев био основан, нарочито код утврђене чињенице да законски заступник малолетних тужилаца има повећана примања по основу зараде, док је тужени добио још једно дете према коме има обавезу издржавања.

Стога је правилно оцењено да је износ од 8.000,00 динара који је тужени дужан да плаћа на име свог доприноса у издржавању тужилаца адекватан постојећем односу њихових потреба и могућности дужника да даје издржавање. На овај начин испуњено је и правило из члана 162. став 3. Породичног закона када је поверилац издржавања дете, да висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Имајући у виду да од доношења претходне судске одлуке до подношења тужбе у овој парници за измену одлуке о издржавању, није дошло до промењених околности на страни малолетних тужилаца које би оправдавале обавезивање туженог да издржавање плаћа у већем износу од одређеног, а тужени има још једну обавезу издржавања малолетног детета, то су били испуњени услови да се тужбени захтев одбије.

Стога ревизија тужилаца, у којој се само понављају наводи истицани током првостепеног поступка, као и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, и то да је било потребно одредити вештачење ради утврђивања потреба малолетне деце и да тужени није реално приказао све месечне приходе с обзиром да је његов стандард живота на много вишем ниову од утврђеног у поступку, не доводе у сумњу правилност и законитост побијане пресуде јер их је другостепени суд правилно ценио разлозима које прихвата и ревизијски суд.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 207. Породичног закона, у вези члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић